

Arrest

**nr. 157 692 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / IX**

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 maart 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers diene(n) op 6 juli 2011 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt onontvankelijk verklaard op 13 april 2012. Het beroep tot nietigverklaring dat verzoekers tegen deze beslissing indiende(n), wordt bij arrest nummer 87 563 van 13 september 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad) verworpen.

Op 14 mei 2012 diene(n) verzoekers een tweede aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, die op 12 juni 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest nummer 128 414 van 29 augustus 2014 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de beslissing van 12 juni 2013.

Verzoekers diene(n) op 9 juli 2013 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt onontvankelijk verklaard op 7 oktober 2013. Het beroep tot nietigverklaring dat verzoekers tegen deze beslissing indiende(n), wordt bij arrest nummer 122 834 van 23 april 2014 door de Raad verworpen.

Op 27 februari 2014 diene(n) verzoekers een vierde aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 21 maart 2014 onontvankelijk verklaard.

Dit is thans de bestreden beslissing, aan verzoekers ter kennis gebracht op 8 april 2014 waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 27.02.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

S., C. (...)
S., B. (...)
S., S. (...)
S., A. (...)
S., S. (...)
S., B. (...)
S., E. (...)

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3e, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 07.10.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 09.07.2013. Betrokkene, S. E., legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 09.07.2013 (zie bevestiging arts dd.21.03.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 07.10.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals

vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Minderjarigen worden als handelingsonbekwaam beschouwd, waardoor zij vertegenwoordigd dienen te zijn door hun ouders of voogd om op rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt ambtshalve vast dat *in casu* de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet door verzoekers is ingediend op basis van de medische problemen van de minderjarige zoon van eerste en tweede verzoekende partij. Verzoekers laten echter na het beroep bij de Raad in te dienen in naam van het minderjarig kind; in het verzoekschrift tot nietigverklaring met vordering tot schorsing tegen de bestreden beslissing wordt geen melding gemaakt van hun wettelijke vertegenwoordigingsbevoegdheid.

De verzoekers dienen in hun verzoekschrift zelf duidelijk aan te geven in welke hoedanigheid zij optreden. *In casu* kan enkel worden vastgesteld dat het verzoekschrift is ingediend door verzoekers in eigen naam.

3.2. De Raad wijst er op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekers op 27 februari 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het genoemde artikel 9ter van de vreemdelingenwet hebben ingediend. Een lezing van het medisch advies *d.d.* 21 maart 2014, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing, en van de bestreden beslissing zelf leert dat de medische elementen betreffende E. S, de minderjarige zoon van de eerste en tweede verzoekende partij, reeds werden ingeroepen in een eerdere aanvraag van 9 juli 2013. Uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dus dat de bestreden beslissing werd genomen in antwoord op een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die was gegrond op de medische situatie van het minderjarig kind van de eerste en tweede verzoekende partij.

De Raad wijst er op dat artikel 9ter, § 1 en § 3 van de vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§1/1 (...)

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)”

Uit de redactie van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat artikel 9ter van deze wet van toepassing is op “*de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat (...)*”. Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt voorts dat de vreemdeling die een dergelijke verblijfsaanvraag indient samen met zijn aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte alsook dat hij bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift dient over te maken zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in het kader van de aanvraag van 27 februari 2014 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel medische elementen en standaard medische getuigschriften werden overgemaakt met betrekking tot E. S, het minderjarig kind van de eerste en tweede verzoekende partij. Er ligt geen enkel element voor dat toelaat vast te stellen dat de verblijfsaanvraag zou zijn gebaseerd op een medische problematiek van verzoekers.

Uit de bespreking onder punt 3.1. en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers zelf geen medische problematiek hebben voorgelegd in de voorliggende verblijfsaanvraag en nu blijkt dat zij evenmin een standaard medisch getuigschrift in eigen hoofde hebben gevoegd bij deze aanvraag, dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen “*in België verblijvende vreemdeling (...)* die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft” zijn die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet een machtiging tot verblijf op grond van deze wetbepaling kunnen aanvragen. Nu verzoekers niet onder het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vallen, kunnen zij ook ingeval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing niet worden gemachtigd tot een verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Dienvolgens rijst de vraag naar het persoonlijk en rechtstreeks belang van verzoekers bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing. Opdat ze een persoonlijk belang bij het beroep zou kunnen doen gelden, is onder meer vereist dat de vernietiging van de bestreden beslissing hen persoonlijk een voordeel kan verschaffen (RvS 26 maart 2009, nr. 191.934).

Verzoekers tonen niet aan op welke wijze de vernietiging van de bestreden beslissing hen een persoonlijk voordeel kan verschaffen.

Derhalve stelt de Raad vast dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing aan verzoekers geen persoonlijk en rechtstreeks voordeel kan verschaffen. Verzoekers kunnen niet zelf een vordering instellen die erop gericht is een aanspraak waarvan ze niet aantonen dat ze hen toebehoort, namelijk het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gerealiseerd te zien (RvS 25 april 2001, nr. 94.986).

De Raad stelt bijgevolg vast dat het beroep van verzoekers onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS